

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

KVĚTEN 2022

***Měsíc květen je zasvěcen úctě k Panně Marii.
Na oltářní mozaice hejčínského kostela
je vyobrazena jako Královna.***

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci, píši těsně po Velikonocích a zmíním se o nich, i když vy tyto řádky budete číst až na začátku května. Jak jste Velikonoce letos prožili? Stojí za to si „uchovávat v srdci“ jako Panna Maria (srov. Lk 2,51) události, kterými se nás Pán Bůh dotkl, a povzbuzovat se jimi tak dlouho, jak jen to jde.

Chtěl bych se s vámi podělit o jeden svůj malý zážitek, snad bude přínosný i pro vás. Velikonoce jsou při přípravě liturgie náročné nejen tím, že obřady jsou jiné a bohatší, ale také tím, že biblické texty, kterých se máme v kázáních držet, se každý rok opakují. A tak vesměs my kněží býváme vděční za pastýřský list, skrze který „káže“ otec arcibiskup. Letos na Boží hod na mne padla únava a malověrnost. Měl jsem dojem, že všechno o vzkříšení, křtu, o velikonoční naději a radosti už bylo řečeno! Takže nezbyvá než jen to únavně opakovat... Jenže tomu jsem se vždycky snažil vyhnout!

Pokud můžeme, snažíme se v naší karmelitánské komunitě o Vánocích a o Velikonocích sledovat v televizi papežské požehnání *Urbi et orbi*, spojené s plnomocnými odpustky. Letos jsem u toho nakonec ale nebyl. A tak otec Norbert mne odpoledne, když jsme spolu mluvili, jen tak přátelsky pobídl, abych si tu polední promluvu papeže Františka někde vyhledal, že byla hezká. Večer jsem to potom udělal a byl jsem překvapený. Byla taky o vzkříšení, o pokoji, který Zmrtvýchvstalý přináší atd. – a přece mne neunavovala, ale zaujala! Vzbudila ve mně novou spontánní pozornost, chuť přemýšlet o vzkříšení a modlit se. A najednou jsem měl i hezkou látku pro promluvu na velikonoční pondělí...

A o tento zážitek se s vámi chci podělit. Každému z nás se může stát, že i svaté pravdy, týkající se naší víry, vztahu s Bohem, se nám zastřou závojem únavy, rutiny, otupění. Ale to není jejich vina. Jde o naši malátnost. A existují cesty, jak z ní

ven. Jednou z nich je opřít se v té chvíli o někoho, jehož víra je svěží a jehož svědectví je nám blízké. Může to být papež, může to být „obyčejný“ člověk poblíž nás. A najednou (obrazně řečeno) Slunce – Kristus vykoukne zpoza našich mračen a zase nám zasvítí ve své síle a kráse. A tak snadno!

Chtěl bych si tuto zkušenost dobře zapamatovat a chtěl jsem se o ni podělit i s vámi. Přeji vám požehnané týdny velikonoční doby i května – měsíce Panny Marie!

P. Gorazd

SYNODÁLNÍ PROCES V HEJČÍNSKÉ FARNOSTI

V posledním čísle Hejčínského oka představil otec Gorazd text *Ohlédnutí se za diecézní fázi synodálního procesu*, ve kterém shrnul dosavadní průběh synodálního procesu v celé naší arcidiecézi. Vzhledem k tomu, že jsem měla tu čest být koordinátorkou syno-

dálního procesu v hejčínské farnosti, v následujících odstavcích vás ráda seznámím s tím, jak synodální setkání vypadala u nás a k jakým závěrům se scházející se skupiny dospěly. Zároveň využívám příležitost, abych i zde poděkovala všem, kteří se do procesu zapojili a věnovali svůj čas a energii společné věci. Uvědomuji si, že občas to nebylo jednoduché, především s ohledem na probíhající pandemii, kdy setkání musela být různě odkládána na další termíny kvůli nemoci některých členů. Zvláště děkuji moderátorům skupin, kteří vypracovali texty

závěrů, jež jsem následně předala na arcibiskupství, čili Marti-
ně Friedlové, Michaele a Ladislavu Chmelovým, Miloši Jemel-
kovi, Tomáši Nejeschlebovi a Josefu Šatánkovi.

V hejčínské farnosti se celkem podařilo sestavit pět sku-
pin (což se zdá být v porovnání s jinými farnostmi slušný po-
čet), přičemž tři vznikly přímo za účelem synodálního procesu
a v případě dvou se jednalo o společenství, jež se pravidelně
scházejí, jen se rozhodly se do procesu zapojit a prodiskuto-
vat synodální otázky. Skupiny měly 6 až 12 členů – celkem se
setkání zúčastnilo 42 osob, z toho 24 žen. Převažovaly osoby
ve věku 31–65 let. Skupiny probraly synodální témata během
tří až čtyř setkání.

Měli jsme za úkol se zamyslet nad jedním z deseti okruhů.
Naše diskuze byly doprovázeny modlitbou a čtením z Pís-
ma, což nám umožnilo vědomě dát prostor i Duchu Svaté-
mu. Z pěti skupin si dvě zvolily téma *Na společné cestě*, dvě
Naslouchání a jedna *Autorita a spoluúčast*. Nicméně, vzhle-
dem k tomu, že se v podotázkách témata prolínala, mnoho
podobných záležitostí bylo nakonec diskutovaných napříč
skupinami.

Synodální setkání byla především důležitá pro nás, jako pro
lidí patřící do určité farnosti. I dané okruhy jsme většinou dis-
kutovali z perspektivy naší farnosti, méně v kontextu církve
jako celku. Možná, že přinesou ovoce díky tomu, že jsme se
mohli lépe poznat, ale i proto, že jsme měli příležitost uvažo-
vat o farnosti jako o **společenství**.

Je důležité říct, že se mnoho z nás shodlo na tom, že v na-
ší farnosti řada věcí funguje dobře a rádi bychom je zacho-
vali. Zdá se nám, že je u nás dost lidí, kteří vytváří **spole-
čenství**, nejen přicházejí na nedělní mši svatou. Tím, co nás
k sobě přibližuje, jsou pravidelné i jednorázové aktivity, do
jejichž přípravy jsou zapojení farníci a které umožňují setká-
ní farníků.

Hlavním tématem – ostatně asi jako ve všech mezilidských
vztazích – byla komunikace.

KOMUNIKACE A ZAPOJENÍ

Více lidí vnímá potřebu prohlubování a zlepšování vzájemné komunikace a pěstování vztahů mezi farníky. Základem je seznámení se s jinými a otevřenost k naslouchání. Má to přinejmenším dvě roviny.

První je ta, abychom se jako farníci lépe znali, protože skutečnost, že se lidé znají, je základem pro další případné sdílení, zapojení se do aktivit nebo i společný duchovní rozvoj. **Málo se známe, málo o sobě víme** – znělo z různých stran. Proto mnoho osob vnímá jako přínosné vytváření různého typu příležitostí pro seznamování se farníků (o to více nyní oceňujeme návrat farního kafe). Někteří z nás upozorňovali na to, že pro mnohé lidi není lehké navázat kontakt – sami s tím měli zkušenost. Vnímají tak potřebu prolomení skupinek, které se tvoří před kostelem po mši. K tomu by pomohla změna chování, aby se ostatní cítili vítáni. Měli bychom více dbát i na tak obyčejné věci, jako je úsměv a oční kontakt. Skupiny zvažovaly různé způsoby, jak být více otevřenými přichozím (např. vítání lidí u vchodu do kostela), či jak se dozvědět něco o sobě navzájem (i profesně, např. kdo jsou mezi farníky učitelé, sociální pracovníci, lékaři atd.).

Druhou rovinou je komunikace mezi vedením farností a farníky. Vícekrát byla zmíněná mj. **potřeba většího informování o činnosti pastorační rady, ale i potřeba většího zapojení farníků** – či dokonce ochota většího zapojení se – do různých aktivit: od čtení během mše svaté, přes organizaci setkání pro farníky až k dělení se o znalosti a zkušenosti např. z oblasti ekonomie či práva. Obecně ze skupin zaznívalo **volání po synodalitě, otevřeném dialogu a společném řešení problémů osobních i farních**. Nicméně stojí za to doplnit, že se ozývaly i hlasy skepse odkazující na zkušenost s tím, že skutečná ochota zapojit se do služby ve farnosti je nízká – objevuje se zde tedy otázka, jak to změnit.

Na záležitost komunikace jsme se dívali i z hlediska její kvality. Zdůrazňována byla především potřeba otevřenosti vůči druhému

člověku, naslouchání, rozvíjení schopnosti diskutovat, konstruktivně kritizovat či mluvit o problémech, které jsou zásadní. V tom všem mnoho z nás vnímá prostor pro zlepšení.

VEDLE KOMUNIKACE SKUPINY DISKUTOVALY I NĚKTERÉ DALŠÍ OTÁZKY...

Jelikož – jak se mnoho z nás na tom shodlo – jsme křesťany **pro sebe i (současně) s jinými**, jsou různé způsoby budování společenství na místě. Jednou věcí je např. potřeba vytváření **malých společenství jako prostoru pro osobní formaci, jako zázemí, kde se může takto každý cítit v církvi „doma“**, která by byla založena na modlitbě. Několik společenství v naší farnosti funguje. Nicméně pro některé lidi třeba není jasné, jestli je možnost se k nim připojit, anebo jsou „uzavřená“.

Jinou projednávanou věcí byla například potřeba větší otevřenosti pro hledající, většího úsilí o nenásilnou evangelizaci, ale i umožnění formace k evangelizaci.

Nakonec je třeba zmínit, co jedna ze skupin zdůraznila ve svých závěrech: *Musíme mít na paměti, že podstata našeho snažení je spása lidské duše, a k tomu by mělo vše směřovat, přičemž – na to poukazují členové jiné skupiny – nejde jen o spásu mou vlastní, ale o spásu všech.*

* * *

Projednaných témat bylo v každé skupině více. Všechny skupiny sepsaly i konkrétní praktické nápady, co a jak by se dalo zlepšit, nebo za co jsme rádi a chceme to zachovat – není zde bohužel místo je všechny uvádět. Na **12. června v 18 hodin** vás zveme na setkání, na němž se budete moci se závěry skupin seznámit či je prodiskutovat. Jinak se těšíme na **farní guláš 19. června** jako na neformální příležitost seznámit se či lépe se poznat.

Agnieszka Zogata-Kusz

KŘELOVSKÁ POMOC UKRAJINCŮM

UKRAJINSKÁ RODINA NAŠLA AZYL NA FAŘE V KŘELOVĚ

Všechno se to seběhlo poměrně rychle. Když jsme se sešli v klubovně seniorek na „místní šetření“, jestli by se dal eventuálně na faře v Křelově výhledově někdo z uprchlíků ubytovat, netušili jsme, že od myšlenky k realizaci to bude tak rychlá smršť. Z olomouckého Krajského centra pomoci Ukrajině již další den přišel telefonát, že by potřebovali jednu rodinu ubytovat.

Během jednoho březnového čtvrtečního odpoledne se z klubovny seniorek na křelovské faře stalo „apartmá“. Seniorky během dne vystěhovaly svoje věci, uklidily prostor, patrovou postel jsme dovezli z garáže od jedné sestry baptistky, chlapi smontovali i nesmontovatelné, objevily se ostatní postele, koberec, další nábytek zapůjčili nebo dali farníci. Matrace, povlečení, lampička, vše se během odpoledne díky velké laskavosti a ochotě spousty lidí sešlo a připravilo tak, že večer mohl přijít Jurij z Mikolajeva, s ostatními členy rodiny ještě na cestě. Ten si ale po týdnu u nás našel práci i bydlení jinde a z KACPU jsme dostali nové utečence: maminku s třemi dětmi. Po pěti dnech cesty z Mikolajeva, když Anna stála před farou a dívala se na kostel, mne se slzami díků objala. Že je konečně v bezpečí, že všechny tři děti mají teplo a postel a střechu nad hlavou. Pohlédla na křelovský, architektonicky trochu atypický kostel s otázkou: „*Éto cěrkva náša, právoslavnaja, tak?*“ Ujistil jsem ji, že to sice je „cěrkva náša, katolíčnaja“, ale že Bůh je jenom jeden a církvev stejně tak. Souhlasila.

Tím pochopitelně pomoc teprve začala, místní komunita zajistila postupně všem oblečení, protože měli jenom to, v čem přijeli. A také všechno ostatní, co bylo potřeba, pračkou počínaje,

a díky laskavosti místního poskytovatele internetu je nyní v jejich „bytě“ i ten. Anna má práci jako šička, nejmladší Vika chodí v Křelově do školky a Pola a Váňa do školy v Olomouci. Tolik jednotlivců pomohlo, tolik lidí bylo ochotno zařídit nějakou drobnost. Díky. Bůh vám žehnej!

Jiří Labounek

JSEM V KLIDU, RŮST PŘIPRAVUJE SÁM BŮH

Učitelka, šéfredaktorka, malířka, vášnivá lyžařka a cyklistka, pravidelná účastnice bohoslužeb v Hejčíně ... – ŠÁRKA CHLUPOVÁ. Položili jsme jí pár otázek.

* * *

Tak hezky popořádku: S Olomoucí jsi spjatá od narození. Jaký je život v tomto městě? Jak vnímáš jeho proměny?

V porovnání s jinými městy i v zahraničí je pro mě Olomouc stále nejlepší místo pro život. I když jsem názorově zatížena svým olomouckým občanstvím. Naše město je tak akorát velké na rozumný časový transfer po městě, autem, na kole i MHD, najdete tu bohatou kulturní, sportovní i studijní nabídku, křesťané komfortní výběr farností, řeholí a duchovního zázemí.

Obecně bych řekla, že mnoho změn za uplynulá desetiletí bylo jistě k lepšímu, využití různých hluchých proluk, renovace a nové výstavby, infrastruktura, a pro ekologičtější a lidštější přístup k městu i lidem; na druhou stranu se bojím, že ještě částečně vítězí business, který umí jít přes mrtvoly, a často necitlivě zasahuje architektonicky i jinak do našeho města.

Co mě děsí, je neustálé zastavování ploch; myslím, že by Olomouc znovu potřebovala osobnost urbanisty Camilla Sit-

V Dolomitech

teho, který na přelomu minulého století vypracoval regulační územní plán nejen pro naše město.

Kdybys měla doporučit nějaká kouzelná místa v Olomouci, která by to byla?

Kultura – zajděte si do galerie Telegraph. Konečně zdařile zrekonstruovaný multifunkční prostor světového formátu, kde můžete do kina, na výstavu současného světového umění, do kavárny na výbornou karamelovou tartaletku, coworkingového centra, objednat oslavu v loftu apod.

Výhled – z prosklené věže v posledním patře expozice Muzea umění. Nebo z hradeb směrem do Bezručových sadů z kaple sester františkánek nad kavárnou Ůde. Nebo od slavonského fortu XI.

Výlet – Bázlerova pískovna; na konci lazeckých luk se dejte doleva a za remízkiem se ocitnete jako v jiném světě. Přírodní památka uprostřed inlinové stezky s jezírky, čolkem velkým nebo blatnicí skvrnitou vás dostane.

Jak ses dostala k víře a která farnost byla (je) tvouj domovskou?

Ze dne na den, bylo mi sedmnáct. Po atestačním kolečku v různých olomouckých církvích a sborech jsem se stala dómskou farnicí. Toho času přeběhlík v Hejčíně.

Navštěvuješ pravidelně bohoslužby v hejčínské farnosti. Co tě sem táhne?

Myslím, že většinu lidí ve farnosti vždycky drží osobní vazby. Na dómě jsme byli první porevoluční mládež a s přirozeným rozpadem společenství a stěhováním jsem pak logicky hledala jiné zázemí. Kamarádka mě pozvala do Hejčina, a i když bydlím teď na opačném konci města a mám jiný kostel skoro před domem, jako pravý rozmazlený olomoucký křesťan parazituji na možnosti výběru.

Jsi učitelka. To je v dnešní době velmi těžké povolání. Jak se budu je vztah mezi učitelem a dětmi, učitelem a rodiči?

Nejlépe všichni dohromady a na mimoškolních akcích. Ale jinak samozřejmě častou zpětnou vazbou, jasnými mantinely a každodenní vytrvalou spoluprací.

Co vlastně dnes rodiče a jejich ratolesti od učitele očekávají? Daří se, nebo je vůbec možné naplnit jejich představy? Jak moc jsou nereálné a odlišné od těch třeba před patnácti, dvaceti lety?

Zázraky? Převýchovu? A děti pokoj svatý. (úsměv)

Moje maminka byla také učitelka a ředitelka. Často sdílíme názor, že výchova básníků v Čechách byla v minulosti mnohem jednodušší, děti zvladatelnější. Změnil se určitě přístup dospělých k (ne)výchově doma a k očekáváním a kompetencím

Na cyklistickém výletě

učitele. Někdy mám pocit, že už víc vychováváme, než učíme. Základ je v rodině. Jak říkají etopedové, vzorce chování se zpevňují do sedmi let života, takže co nevychováte do druhé třídy, už těžko změníte.

Bohužel, nedovychované dítě může rozložit celý třídní kolektiv. Podívejte se na svět a politiku, ve školství je to to samé v bledě modrém. Stačí jeden terorista. Na druhé straně zažit podařenou třídu je radost. Před třemi lety v devítce na rakovinu zemřela jedna žákyně. Kolektiv třídy byl od počátku mimořádně morálně vyzrálý, soudržný. Po smrti spolužačky, za kterou se předtím ve školní kapli denně modlili, založili projekt, který každý rok pomáhá nějakému dítěti s hendikepem. Loni vybrali přes 130 tisíc korun. U toho fakt brečíte.

Redakce Rodinného života před 22 lety

Jsi šéfredaktorkou časopisu Rodinný život. Jak se to stalo a co všechno tvá práce na časopise obnáší? Jak často časopis vychází, jaká jsou jeho témata?

Časopis *Rodinný život* zakládali spolu s Centrem pro rodinu po revoluci 1990 manželé Tělupilovi, kteří tehdy především dělali osvětu metodě přirozeného plánování rodičovství. Na této platformě časopis vznikal, tudíž vychází už 32 let, čtyřikrát ročně a zabývá se především výchovnými tématy. Protože je určen celé rodině, cílíme i na seniory, mládež, muže, dotýká se kontroverzních témat závislostí, nemocí, financí, homosexuality, domácího násilí apod. Já jsem naskočila před 20 lety jako ilustrátorka. A pak mi položili nůž na krk. Ještě nezkušená jsem redakci na lest skočila a „zachránila“ existenci časopisu

svou kandidaturou na šéfredaktorku. Takže se stal kozel zahradníkem. Není to ale monopol čistě katolický, v redakci máme i evangelíky, bratry z Církve bratrské apod. Ekumena v praxi. Před měsícem jsem ležela na JIP; přišel mě navštívit husitský farář, který měl nedávno v našem časopise rozhovor; podával mi duchovní slovo otce arcibiskupa a otce Vitáska a já jemu *Rodinný život* o kojení. (úsměv)

Nepochybně je v tvém životě důležitá relaxace. Je na prvním místě malování? Kolik jsi už měla výstav a kde?

Tak to bezpochyby pro učitelské povolání platí dvojnásobně. Kdo závidí učitelům prázdniny, nechť si zkusí jeden den pobýt se 30 miláčky, a přežije-li, bude mít nárok na drobné volno. (úsměv)

Kromě nejúčinnější relaxace – spánku – je to pro mě pohyb; efektivnější metodu na stres jsem ještě neobjevila a odstrašujících

alkoholiků znám už dost. Takže kromě kola, plavání, turistiky nebo bruslení a běžek jsem ještě před deseti lety objevila skike. Vygooglete si video o skikování, je to terénní bruslení s hustitelnými sedmipalcovými koly a simuluje bruslení na běžkách; když to pustím dětem, tak jsou vždycky nadšené a všechny to chtějí (teda prvních pět minut, než zjistí, kolik to stojí).

Co se týká výtvarné tvorby, po státnicích jsem měla výstavu jedenkrát i dvakrát ročně. V současné době nemám potřebu tento rytmus dodržovat, ani vlastně vystavovat, takže poslední výstavy v Galerii Z ve Velké Bystřici nebo v Divadelní kavárně apod. vznikly spíš z pozvání nebo nabídky kurátorů.

To mi připomíná, že kdykoliv se potkáme s otcem biskupem Hrdličkou, tak mi říká, že bych měla vystavovat ještě v kryptě katedrály...

Také tělo si žádá své. Lyžování, cykloturistika... Prozrad', co všechno ještě zvládáš?

Ano, tělo si žádá... zrovna včera mi volal organizátor horských výšlapů do Dolomitů, jestli letos jedu na ferraty; loni byl

zvolen starostou Starého Města, ale má neuvěřitelný rozptyl, včetně stavby kostela Svatého Ducha ve Starém Městě. S otcem Františkem Petříkem, který v Olomouci zemřel před sedmi lety, začali pořádat turisticko-duchovní výlety před cca 30 lety a využili pastoračního střediska Velehrad v San Martino v historicky Jižním Tyrolsku. Možná tam mnozí taky jezdíte. Takže vysokohorská turistika.

A vodáctví. Sice jsem rak, ale vodu a vlhko nesnáším, takže jediným vysvětlením, proč už 12 let jezdím s jednou partou na vodu, je asi právě ta parta.

Jak při tom všem obnovuješ svoji víru, duchovní sílu?

Víru možná, sílu teda nevím...

Jsem sice už jen latentním členem hnutí *Světlo-Život*, které v reakci na aggiornamento druhého Vatikánu zakládal otec František Blachnicki, ale několik „manuálů“ na zachování víry ještě držím v paměti. Například dodržení zásady tří S. Svátosti, Společenství a tzv. Stánek setkání (= osobní modlitba) jako příměr trojnožky, která je už bez jedné nohy nestabilní.

Za první výplatu na brigádě jsem si koupila biografii Van Gogha, ale už za druhou breviář, takže se snažím připojovat k modlitbě církve.

Učím na církevní škole, což s sebou samozřejmě přináší i jistý nadstavbový duchovní servis v podobě modliteb, svátostin, exercicií, bohoslužeb, poutí apod.

Využívám také možnosti utéct na pár dní na Karmel do Dačic, kde je už 20 let naše bývalá kolegyně, teď už sestra Terežka.

Také se setkáváme v rámci tzv. *Přidružených sester voršilek*, zřizovatelů naší školy, což se dá přirovnat ke třetímu řádu jiných řeholních společenství.

Jinak jsem v klidu, protože co zanedbá člověk, to důmyslně připraví k doplnění růstu sám Bůh různými životními eskapádami.

Na Alfrédce

*Olomouc – Praděd –
Olomouc*

Závěrečné slůvko pro naše čtenáře a hejčínské farníky...

15 let jsem chodila do katedrály. Jako přespolní jsem pak byla v Hejčíně příjemně překvapená aktivní účastí farníků nejen při bohoslužbách, milým společenstvím, duchovní hloubkou komunity, vezměte si jen, kolik lidí je ochotno vstát na nedělní sedmou! Jenom jedno je mi stále záhadou. A to je proměnlivá posturologie před prefací. Během měsíce jsou lidé při mši schopni vstát čtyřikrát na úplně jiném místě. Někdy těsně před dialogem před prefací, někdy už po přípravě darů, mylně stržení ministranty, někdy až při úvodu k eucharistické modlitbě. Asi záhada bermudo-hejčínského trojúhelníku. *(úsměv)* Jinak si myslím, že hejčínští farníci mají štěstí na všechny, kteří farnost tvoří a obětavě a pravidelně čtou, zpívají, slouží. Na ty, co jsou vidět a slyšet, ale i na neviditelné uklízeče, ty v zákulisí, kteří chystají různé akce, zdobí, zvučí, organizují. A v neposlední řadě i na ty, kteří už jen leží, trpí a ještě se při tom modlí.

Děkuji za tvůj čas, který jsi věnovala našim čtenářům. Jsme vždycky rádi, když se dozvíme více o někom, kdo sedí vedle nás v kostelní lavici. Ačkoliv mnohem lepší je vždy osobní setkání... Přejeme ti hojnost dní, které ve zdraví přežiješ, ať už ve škole, doma či při sportovní relaxaci. Pán Bůh ti ve všem zehnej!

Připravil Daniel Dehner

Více o časopisu *Rodinný život* najdete na **www.rodinnyzivot.eu**. Časopis *Rodinný život* vychází čtyřikrát ročně a ukázkové číslo i předplatné si můžete objednat:

- pomocí formuláře na webových stránkách časopisu pod záložkou **PŘEDPLATNÉ**
- poštou (Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 779 00 Olomouc)
- telefonicky (587 405 250)
- nebo e-mailem: rodinnyzivot@ado.cz.

Z FARNÍ KNIHOVNY

Vážení čtenáři farní knihovny,
pokaždé, když se ponořím do knihovny, abych vytáhla nějakou četbu pro vás, mám velkou touhu, aby mě některé knihy hned provázely běžným dnem. Vnímám moudrost, která z nich dýchá a která člověka může tolik obohatit.

Občas natrefím i na tituly, jež jsou zde spíše omylem. Postupně budou vyřazeny z knihovny, abyste v ní opravdu nacházeli jen přínosnou četbu. Prosím tímto všechny, kdo přinášejí své knihy s úmyslem zařadit je do farní knihovny – dávejte jen knihy, které vás opravdu obohatily a které chcete dopřát také ostatním, ne ty, které už sami považujete za nepotřebné. Farní knihovna je prostorově velmi omezena, nemůžeme do ní zařadit vše. Děkuji za pochopení.

V měsíci květnu církev více obrací svou pozornost na Pannu Marii. Nechejte se jí provázet každým květnovým dnem.

Jean-Claude Michel

Kdo jsi Maria?

Karmelitánské nakladatelství 1995,
172 stran

Maria – osobnost pro křesťanskou víru zásadní, současně obestřená velkými Božími tajemstvími, která jsou člověku tak těžko pochopitelná. Nad otázkami neposkrvněného početí, Mariina panenství, mateřství nebo nanebevzetí se zamýšlí tato útlá kniha.

Joachim kardinál Meisner

Úvahy o Panně Marii

Karmelitánské nakladatelství 1994,

110 stran

Panna Maria nám svým životem může dát dobrý příklad, jak jednat a žít s Bohem v každodenním životě. Úryvky této knihy mohou dát hloubku vaší modlitbě růžence i každodenní modlitbě.

P. Pavel Dokládal

Fatima a Panna Maria na konci druhého tisíciletí

Trinitas 1991, 62 stran

(řada XS, č. 38)

Tenká brožurka, přestože staršího vydání stručně informuje o událostech zjevení Panny Marie ve Fatimě v roce 1917, které si připomínáme každým rokem 13. května. Další polovina knihy obsahuje záznam z poutě do Medžugorje v roce 1991 s přepisem setkání s vizionářkou Vickou Ivankovič, s P. Jozem Zovkem, P. Petrem Ljubičičem a P. Slavkem Barbaričem.

Mirjana Soldo

Moje srdce zvíťazí

Zachej 2018, 364 stran

Poutavá výpověď vizionářky Mirjany Soldo o jejím životě a jeho proměně po setkávání s Pannou Marií v Medžugorji. Věřím, že slovenština nebude překážkou k přečtení tohoto zajímavého a čtivě sepsaného příběhu. V roce 2021 byl tento titul vydán i v češtině nakladatelstvím *Paulínky*, bohužel však bez fotografií.

knihovnice Marie

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

Milí farníci, chci vám oznámit, že od 1. dubna 2022 jsem jmenoval **do pastorační rady farnosti Hejčín paní Lenku Nejeschlebovou**. Oslovil jsem ji proto, že při posledních volbách do pastorační rady v roce 2019 získala – kromě těch, kdo již v pastorační radě jsou – největší počet hlasů. Chtěl bych jí i zde v Hejčínském oku poděkovat za to, že tento úkol přijala a už se do práce pastorační rady obětavě zapojila. Jmenování se vztahuje na dobu do konce funkčního období celé nynější pastorační rady, tedy do 22. února 2024. Přeji Lence, aby jí Pán Bůh tuto službu odměnil hojným požehnáním celé její rodině.

P. Gorazd

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE:

Mše svatá v Hejčíně nebude **v pondělí 16. května**. Na svátek Navštívení Panny Marie **31. května**, i když je to **úterý**, bude mimořádně mše svatá v 17.30 hodin a po ní májová pobožnost na závěr měsíce května.

Pravidelné adorace bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v kostele.

Po nedělní mši svaté v 10 hodin bývá nyní opět před kostelem připraveno **farní kafe**. Uvítáme další dobrovolníky, kteří by si jeho přípravu občas vzali na starost. Nabídněte se prosím Vojtěchovi Černému.

Modlitby matek probíhají každé úterý od 18.30 do 19.15 hodin v kapli Panny Marie hejčínského kostela. Setkání jsou otevře-

ná i dalším maminkám. Bližší informace vám může poskytnout Saša Šťastná, tel. 723 606 605.

Májové pobožnosti budou v neděli v 17.30 hodin v kostele. V neděli 15. května májová pobožnost nebude, ale v ten den bude ve 14.30 hodin **pobožnost u kaple sv. Jana Nepomuckého** na Mrštíkově náměstí. Téma pobožnosti bude: sv. Jan Nepomucký – ochránce dobrého jména.

Několik celosvětových dní modlitby: neděle 8. května (neděle Dobrého Pastýře) – den modliteb za povolání k duchovnímu stavu • neděle 22. května – den modliteb za pronásledované křesťany • úterý 24. května – den modliteb za církve v Číně • neděle 29. května – den modliteb za sdělovací prostředky.

Biskupstvím vyhlášené sbírky: V neděli 8. května bude sbírka věnována **na křesťanská média**. V neděli 22. května bude sbírka věnována **na pomoc pronásledovaným křesťanům**. V neděli 5. června bude sbírka věnována **na církevní školy**.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 5. května. Další pak ve čtvrtek 2. června.

V sobotu 7. května místo obvyklé diecézní pouti ke sv. Janu Sarkandrovi bude letos **slavnostní zakončení diecézní fáze synodálního procesu**. Mše svatá v katedrále bude v 16 hodin.

Adorace v pátek 13. května bude tichá do 20 hodin. Od 20 do 21 hodin bude **prokládána připravenými modlitbami – klanění, díkůvzdání, smírné odprošování, prosby (konkrétní úmysly věnované především potřebám farnosti)**.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 15. května v 10 hodin. Příští pak v neděli 12. června, kdy bude **první svaté přijímání**. Letos se připravuje devět dětí.

V neděli 15. května se uskuteční při bohoslužbách **farní spoření**.

Mše svatá za dobrodince opravy hejčínských varhan bude v sobotu 21. května v 8 hodin.

V pátek 27. května začíná **devítidenní příprava na slavnost Soslání Ducha Svatého (svatodušní novéna)**. Každý večer od 20 do 21 hodin bude v kostele společná adorace. **Vigilii slavnosti Soslání Ducha Svatého** oslavíme v sobotu 4. června mší svatou v 19 hodin v kostele.

Srdečně **zveme všechny farníky, především rodiny s dětmi, na pěší farní pouť na Svatou vodu u Choliny**. Uskuteční se v sobotu 4. června. Vycházet budeme od kostela Panny Marie v Cholině (předpokládáme začátek mezi 9. a 10. hodinou, ale to ještě upřesníme), vystoupáme na vrch Rampach a přes Svatou vodu, kde bychom spolu měli prožít mši svatou a spočinout při následném obědě/pikniku, se vrátíme do Choliny. Trasa je dlouhá necelých sedm kilometrů. Odradí nás od ní jedině předpověď velmi špatného počasí... Těšíme se na společné putování! *Marcela a Ondřej Koupilovi*

Noc kostelů letos připadá na pátek 10. června. Kdo byste byli ochotni zapojit se do služby, pomoci s programem, s organizací, přihlaste se u Heleny Mikuškové.

Takzvaný **farní guláš** (setkání farnosti) proběhne v neděli 19. června po mši svaté v 10 hodin.

Letošní **cyklopout'** se bude konat od pátku 22. do úterý 26. července po trase: Olomouc – Písařov – Hora Matky Boží u Králík – Klášterec nad Orlicí (Anička Tomanová) – Neratov – Koclířov – Olomouc. Bližší informace a přihlášky: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

Letní příměstský tábor v hejčínské farnosti **pro děti od 7 do 13 let** se uskuteční v týdnu od 1. do 5. srpna. Přihlášky jsou v kostele vzadu na stolečku. Prosíme rodiče o jejich vyplnění a odevzdání v sakristii nebo na faře – do poštovní schránky. K přihlášení na tábor můžete použít také e-mail: farni.tabor.hejcin@seznam.cz.

Celostátní setkání mládeže (pro mladé lidi od 16 do 26 let) se koná od 9. do 14. srpna v Hradci Králové. Více informací najdete na <https://celostatnisetkanimladeze.cz>.

Letošní víkend pro muže **Chlapi sobě** se uskuteční ve Vysokých Žibřidovicích (bývalá fara) od pátku 14. října do neděle 16. října. Je přislíbena účast jednoho z kněží hejčínské farnosti. Bližší informace budou včas oznámeny. Rezervujte si již nyní tento termín. V případě zájmu pak kontaktujte Jiřího Hubičku, tel. 736 458 520, e-mail: hubickovi@volny.cz.

V sakristii hejčínského kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat **úmysly mší svatých na druhé pololetí roku 2022**.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Den matek v neděli 8. května oslavíme májovou pobožností v 15 hodin v kostele.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 15. května. Příští pak v neděli 12. června, kdy přistoupí poprvé ke svatému přijímání Tobiáš Svozil.

V neděli 15. května bude **sbírka** při bohoslužbě věnována **na opravu krovu**.

„**Den pro farnost**“ v **Horce** (brigáda pro všechny věkové kategorie) se letos uskuteční v sobotu 4. června od 9 hodin. Při generálním úklidu kostela a dalších pracích se uplatní muži, ženy i děti. Na závěr bude připraveno drobné pohoštění.

Noc kostelů připadá letos na pátek 10. června.

Oslava výročí posvěcení kostela bude v neděli 26. června.

* * *

KŘELOV:

Noc kostelů letos bude v pátek 10. června.

V neděli 12. června o **slavnosti Nejsvětější Trojice** bude **poutní mše svatá** v 9 hodin v **kapli v Břuchotíně**. Tato mimořádná událost se koná pouze jedenkrát v roce. Sraz poutníků je v 8 hodin u kostela v Křelově na Lipovém náměstí. Do kaple v Břuchotíně je to pohodlnou cestou cca 2 km. Nenechte si ujít slavné Břuchotínské hody.

Modlitby otců bývají 1. a 3. neděle v měsíci v kostele sv. Jiljí ve 20.30 hodin.

Modlitby matek bývají pravidelně každé pondělí ve 20.30 hodin.

Biblické tance v rámci modliteb matek se konají jedenkrát měsíčně ve 20.30 hodin v prostorách RC Kaštánek na faře.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,
internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.
Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Vojtěch Černý, Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2022.
Příští číslo: 5. června 2022, redakční uzávěrka: 27. května 2022.